

Kislábnyomos életmód:

Kislábnyomos családok, háztartások, közösségek, filozófia

Nulla hulladék és "vásárláskerülés" – egy kanadai család példája

A hulladékcsökkentő, fogyasztásellenes életmód kialakítása nem megy egyik napról a másikra. Az alábbiakban egy olyan kanadai családról olvashatunk, akik az út elején járnak.

Két évvel ezelőtt Kris és Ray Andrew eladták városi házukat, és két kicsi gyermekükkel a Huron-tó partjára költöztek egy házikóba. Az 55m²-es házban három apró hálószoba, egy kicsi konyha, és egy kényelmes, kandallós nappali található, lélegzetelállító kilátással a sziklás, hordalékfával borított, hullámok ostromolta partra.

A család 2016 elején vágott bele a nullahulladékos hétköznapi megvalósításába, és amikor már elég jól belejötték, igyekeztek a „ne vásárolj semmit” gyakorlatot is magukévá tenni. Tapasztalataikról Kris blogot vezet **The Lake Life** néven, ahol például arról is mesél, hogy őt és férjét különböző motivációk késztették az új életmód kialakítására. Kris például a környezettudatossága miatt hulladékcsökkentő, míg a férjét a költségek lefaragása érdekli. Szerencsére mindkét téren jól teljesít a család ☺

Andrew-ék egy viszonylag elszigetelt helyen élnek, ahol korlátozottak a bevásárlási lehetőségek. Így nagyon nehéz csomagolásmentesen beszerezni az élelmiszereket és egyéb termékeket, vagy egyáltalán, olyan üzletet találni, ahol hajlandók figyelembe venni az ember zöld igényeit..

De Kris-t ez nem kedvetleníti el: „Mondták már rám, hogy extrém vagyok. De ettől csak még jobban elköteleződöm, mert nagyon zavar, hogy ilyen nehéz kivitelezni a hulladékmentességet.”

Eléggé az elején járnak még a küldetésnek, de már most jelentős változásokat értek el. A család heti hulladékmennyisége egy kis bevásárlószatyornyi, amihez jön még kéthetente egy doboz újrahasznosítható hulladék. Kris süti a kenyeret, és saját készítésű textilzsákokba méretű a diót, mogyorót, lencsét, fűszereket, gyógynövényeket és tésztafélét. A sajtot és húst ételdobozban viszi haza, sőt, találtak olyan tejüzemet is, ahol újratölthető üvegekben veszik a tejet. A konyhai hulladékot papír lombzsákokban komposztálják és tervezik, hogy amikor beköszönt a melegebb idő, beszereznek egy napenergiát hasznosító hulladéklebontót is.

A hulladékcsökkentést követő újabb kihívás már szinte magától adódott – Andrew-ék megpróbálták egy teljes hónapig kerülni a felesleges vásárlásokat, azaz igyekeztek semmit se venni, amire nincs feltétlenül szükségük. A nullahulladékos elköteleződéssel sokkal könnyebb volt megelégedni a vásárlás-racionalizálást, és Kris és Ray megdöbbenésére jelentősen több pénz maradt a bankszámlájukon, mint amennyi szokott.

A próbahónap olyan sikeresnek bizonyult, hogy a család mostantól ezt tekinti alapnak. Minden következő hónap elején összeírják az aktuális szükségleteket, ld. élelmiszerek, szezonális teendőkhöz kapcsolódó beszerzések, mint pl. házfelújítás, autószerelv, ruhák stb., és próbálják ehhez tartani magukat, azaz csak a listán szereplő dolgokat beszerezni, semmi mást.

A gyerekek nem annyira örülnek a változásoknak - ahhoz már elég nagyok, hogy felfogják, a szüleik radikális életmódváltásba kezdtek, és ők nem tehetnek ellene semmit.

“Ráébredtünk, mennyire központi része volt a mindennapjainknak a fogyasztás. A lányunk egyik nap azt mondta, hogy hiányzik neki az előző életünk. Megkérdeztem, mit hiányol pontosan. Nem tudott konkrétumot mondani, de minden, amit említett, a vásárláshoz kötődött. És akkor ráébredtem, hogy elkényeztettük a gyermekeinket. Ha őszinte akarok lenni, nem csak őket, hanem magunkat is.

Félreértés ne essék, szuper gyerekek, nem a viselkedésükkel van baj. De akárhányszor elmentünk valahova otthonról, mindig kaptak valamit, hol egy apró játékot, hol új ruhát vagy könyvet. Soha nem jöttünk haza üres kézzel.”

© Kris Andrew – Így néz ki egy nullahulladékos bevásárlás. Amit lehet, újrahasználatos tárolóedényben vesznek, üvegben vagy fémbe, és kerülnek a műanyagot.

© Kris Andrew – A vad, szeles Huron-tó

Napenergiás hulladéklebontó – a cél nem komposzt készítése, hanem a konyhai hulladékok lebontása, azaz a háztartásban termelődő szerves hulladék mennyiségének csökkentése

Bárki, aki az elvárttól eltérő utat járja, és szembeszáll a környezetünket pusztító, mégis mindenki számára magától értetődőnek tűnő rendszerrel, kemény feladatra vállalkozik. Kris és Ray példája azt bizonyítja, hogy lehetséges hulladéktudatos és fogyasztáscsökkentő életmódot élni, akárhol is él az ember!

Forrás: <http://www.treehugger.com/culture/zero-waste-buy-nothing-familys-quest-simpler-greener-living.html>

Az írás forrása a Kislábnym Hírlevél [85. száma](#).

Hasznos információk, kapcsolat

Szerkeszti: Vadovics Edina
Közreműködött: Antal Orsolya, Vadovics Kristóf

Szerkesztőség:
GreenDependent Egyesület
2100 Gödöllő, Éva u. 4.
Telefon: 06-20/386-0922
E-mail: info@greendependent.org
Honlap: www.kislabnyom.hu
www.greendependent.org

A GreenDependent Egyesület a következő szakmai szervezet tagja:

Resource Cap Coalition
(Európai Koalíció az Erőforrás Használat Csökkentéséért)

resourcecapcoalition

